

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „EUGEN IONESCU”

SLATINA-OLT

REVISTA

ISSN 2065 – 8593

ISSN – L = 2069 - 8593

Nr.18–SEPTEMBRIE 2012

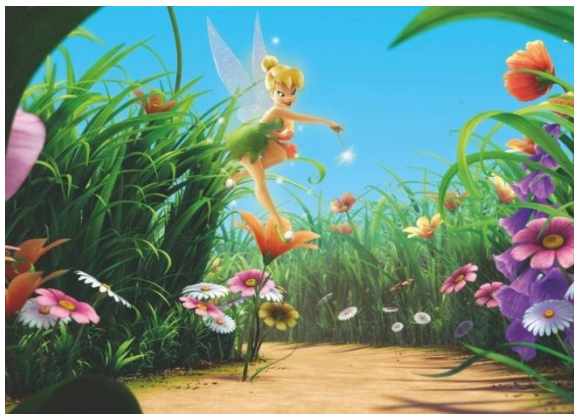
CUPRINS

ÎN ȚARA ZÂNELOR	3
ÎMPĂRĂȚIA ADÂNCURILOR	4
PETALE DE AMINTIRI	5
MOMENTE DRAGI	7
ÎMPĂRĂȚIA MĂRILOR	9
TOAMNA LA ROMÂNI	11
ȘI MUMA PĂDURII POATE FI BUNĂ	14
REVOLTA CREIOANELOR	15
ZIUA EUROPEANĂ A LIMBILOR STRĂINE	16
VISUL LUI IONUȚ	19
LA BARCELONA	21
SALVAȚI PĂDUREA!	22
POTECA DIN PĂDURE	23
PROIECTELE EDUCAȚIONALE DIN ANUL ȘCOLAR 2012-2013.....	24
COLECTIVUL DE REDACȚIE	29

ÎN ȚARA ZÂNELOR

Dimulescu Ioana
Clasa a IV-a B

Într-o zi magică, Ioana culegea flori pentru Țara Zânelor. Alături de ea era fluturele Clopoțel care strângea polen pentru drumeție. Clopoțel a suflat în polenul magic și Ioanei i-au apărut aripi de speranță care au purtat-o spre Cetatea frumuseții din Țara zânelor.

Când au ajuns aici au fost întâmpinați cu bucuria aripilor deschise. După ce s-au adunat toate zâmbetele florilor au început să se bucure de primirea făcută. Clopoțel vestește în întreaga împărăție venirea unui oaspete important. Deși nu știau cine vine toate zânele au venit la întâlnire.

Tânăra Pandora învăța fluturașii să facă forme florale pe cer, Rozeta aranja ghirlandele de flori zâmbitoare, Marina pregătea covorul prieteniei pentru marea sărbătoare. Toate zânele radiau de fericire.

În câteva ore Țara Zânelor își aștepta cu emoție oaspeții.

La miezul nopții zâna-zânelor a apărut și ceremonia primirii oaspeților a început. Păsărelele au pornit să cânte noul imn al bucuriei, iar la un semnal al Marinei fluturii au început să împrăști polenul magic al prieteniei și albinuțele au scris cu aripile lor pe cer ” A început bucuria ! ”

Ioana se prezintă emoționată gazdelor. Le spune că este elevă în clasa a IV-a și a pornit într-o călătorie a viselor. Ea vrea să cunoască noi prieteni.

Zânele îi întind o cupă cu frumusețe veșnică. La început Ioana nu vrea să bea, dar zânele îi explică importanța băuturii pentru că ea aduce bunătațe, bucurie, încredere, înțelegere și iubire.

Ioana a sorbit bucuroasă din cupă dorind să ducă în lumea copilăriei această frumusețe.

Zânele i-au spus că pentru a păstra efectul licorii trebuie să fie mereu sinceră. Ea le-a promis zânelor că va respecta bucuroasă sfatul.

Însoțită de Clopoțel și alaiul zânelor, Ioana vizitează uimită țara acestora. Descoperă o lume a prieteniei, a zâmbetelor, a frumuseții și iubirii. În cetatea zânelor intrau doar cei cu sufletul deschis și curat, iar la ieșire toți primeau un dar.

ÎMPĂRĂȚIA ADÂNCURILOR

Păunescu Bianca
Andreea
Clasa a IV a B

O lume de azur, cu lacrimi de mărgăritare, cu limpezimi de cristal, o lume strălucitoare și de nepătruns, așa mi se înfățișa înaintea fascinantă împărăție a adâncurilor. Mă întrebam adesea: cum ar fi să trăiesc acolo ? Cum ar fi să am ca prieteni căluți și stele de mare sau să înot printre corali ?

Și iată că într-o zi, pe când eram cu părinții mei în vacanță, la mare, soarele nu apucase să se înalțe două palme din valurile liniștite ale mării.

În acea dimineață eram deja pregătiți să ieșim pe plajă. Odată ajunși acolo, eram nerăbdătoare să mă bălăcesc în apa mării care mă aștepta parcă cu brațele deschise să mă înprospătez cu energia ei vindecătoare. Mă relaxam agățată de un colac, ascultând simfonia nesfârșită a valurilor care-mi șopteau la ureche cântarea lor.

O atingere diafană pe umăr m-a făcut să tresar. Mi-am întors privirea și mare mi-a fost uimirea când am văzut cinci căluți de mare înotând în preajma mea.

- Vino cu noi să-ți arătăm Împărăția Adâncurilor, spuse unul dintre căluți.

M-am frecat la ochi pentru că nu-mi venea să cred, însă totul era real. Sub apa cristalină, unduitoare se întrezărea o calească aurită. Curiozitatea mă împingea de la spate zicând: „- Du-te, nu mai sta !”. Si m-am dus, lăsând colacul plutind în derivă. Am sărit repede în calească și cei cinci căluți au pornit cu mine spre adâncurile mării.

Imediat ce ne-am scufundat, senzații stranii mă cuprindeau, iar lumea nouă în care am pătruns începea să se arate în toată splendoarea ei.

În jurul meu pești viu colorați, mari și mici înotau nestingheriți. Algele marine își unduiau „brațele” lungi făcând parcă semn să te apropii. Coralii, cu polipii lor multicolori erau însuflețiți de mii de ființe mirifice: bureți și anemone, melci și castraveți de mare, creveți, scoici și stele de mare.

Am coborât din calească, înotând fericită printre vietățile mării, netulburate de prezența mea. Un delfin jucăuș îmi dădea târcoale rugându-mă să urc pe spinarea lui. Am plecat cu el, arătându-mi multe alte locuri mirifice și pline de mister ale Împărăției Adâncurilor.

Deodată am auzit vocea stinsă, venită din depărtări a părinților mei care mă chemau. Am rugat delfinul să mă ajute să ajung înapoi în lumea pământească. Cu o viteză uimitoare mi-a îndeplinit dorința, lăsându-mă lângă colacul cu care intrasem în mare. Mi-am luat la revedere de la delfin, acesta spunându-mi că sunt binevenită oricând în Împărăția Adâncurilor.

Am plecat fericită spre mal, plină de nerăbdare să le povestesc părinților ce am văzut.

PETALE DE AMINTIRI

PROF. NĂSUI MARIANA

Sunt momente in viata noastra care ne vor rascoli sufletele si vor incerca sa ne reintoarca, macar cu gandul, in bancile tacute din scoala noastra. Abia atunci realizam cum timpul a trecut peste noi si nu ne-a dat voie sa patrundem mai mult in nebanuitele cai ale matematicii.

Poate simtind temerile noastre, ni s-a oferit posibilitatea de a descoperi cum Euclid avea dreptate, afirmand ca "Prin doua puncte distincte trece o singura dreapta" ... Toate acestea ne-au fost aratate pas cu pas de catre profesorii nostri intr-o fascinanta perioada petrecuta intr-o linistita zona de munte : Voineasa.

Nu intamplator a fost aleasa aceasta zona, intrucat calmul muntilor si adierea brazilor creau o atmosfera prielnică gândirii profunde, care sa duca la viitoare performante scolare.

Racoarea diminetilor ne determina sa incepem fiecare zi cu entuziasmul descoperirii si deslusirii temelor de reflexive primite in ziua anterioara.

Ora de ora si zi dupa zi, ne simteam mai puternici in gandire si mai dornici de a aplica cele invatate in scopul unei permanente intreceri, o intrecere constructiva si colegiala.

Desi cuvintele si explicatiile profesorilor ne erau atat de cunoscute din timpul anului scolar recent incheiat, mintea si privirea noastra ne faceau sa-i vedem cu alti ochi si dintr-un alt unghi, iar ceea ce ni se parea illogic, devenea acum logic si acele unghiuri ce se tot ascundeau, se azeau acum intr-o perfecta congruenta.

Pe tabla neagra, jucau armonios ecuatii de diferite tipuri, supunandu-ne la un adevarat puzzle, dar mintea noastra agera si sugestiile profesorilor gaseau rezolvarea atat de repede incat tabla devenea din nou alba de creta ce scrisese deja alte ecuatii.

Si astfel, timpul batea in fereastra clasei si ne chema sa uitam macar in acele dupa-amieze de vara de adevarat sau fals, de plus sau minus si sa iesim in aerul curat al muntilor inconjuratori , intrucat efortul mental este intotdeauna sustinut de cel fizic. Si cat ai bate din palme matematica se transforma intr-un numar al concursurilor in aer liber unde fiecare isi arata indemanarea si talentul, fie in numararea oualor prinse sau in sustinerea frenetica a celor care prinsi in saci, faceau eforturi deosebite pentru a ajunge la linia de sosire.

Si cum nici o tabara nu se poate incheia fara a numara scanteile ce sareau din focul de tabara, inrosind atmosfera, dar si obrazii nostri, ne-am gasit stransi in jurul lui punand intr-o balanta reusitele sau nereusitele fiecaruia dintre noi inregistrate la concursul de final de tabara.

Cu sau fara premii,am fost cu totii castigatori si, cu siguranta, vom numara zilele anului pentru a ne intoarce intr-o tabara a intrecerii si a prieteniei.

MOMENTE DRAGI

Barbu Simina Andreea
Clasa a VI-a D

Să privești din vârful muntelui toată Valea Arieșului, să te simți atât de aproape de cer, știind că îl poți atinge cu mâinile ori... cu zâmbetul, să n-auzi decât ecoul gândurilor tale, este inimaginabil.

Nu știu cum să-mi descriu trăirile, deoarece emoțiile nu pot fi închise în simple cuvinte pe care le rostești și atât.

Ce aș putea spune ... decât faptul că nu am mai văzut asemenea peisaje pitorești în viața mea. Nu imi imaginasem vreodată că cerul se poate reflecta într-o cascadă sau privind de pe munte în jos se poate vedea un amestec de culori, unele vii, altele tomnatice, palide, ca umbrele brazilor.

Nu am stat cufundată doar în stări poetice; au fost momente în care am râs cu lacrimi, ca de exemplu atunci când m-am plimbat cu caiacul și m-am răsturnat sau când ne-am aruncat îmbracați în apa din piscină...

Mă uit printre fotografii: la cele din drumeții când ambiția îmi spunea “dacă ai putut face și acest pas îl poți face și pe următorul fără să obosești”.

În altă poză sunt în vârful panoului artificial de cățărat pe care am fost convinsă cu greu să mă urc, dar mi-am depășit teama știind că sunt în siguranță.

Asta este o adevărată tabără: râzi, te distrezi, descoperi și încerci lucruri noi.

Nu voi uita niciodată ultima seară, ultimul foc de tabără când ne-am luat la revedere de la toate acestea. Faciile mari lumineau fețele noastre fericite, muzica chitarelor acompania poveștile noastre, iar susurul Arieșului se stingea încet în inima Apusenilor.

ÎMPĂRĂȚIA MĂRILOR

IORDACHE IOANA

clasa a IVaB

O lume de azur , cu lacrimi de mărgăritare, cu limpezimi de cristal , o lume strălucitoare și de nepătruns, așa mi se înfățișa înaintea ochilor fascinantă împărăție a adâncurilor .

Mă întrebam adesea: cum ar fi să trăiesc acolo? Cum ar fi să am ca prieteni căluți și stele de mare sau să înot printre corali?

Și iată că într-o zi visul mi s-a împlinit. Citind o carte despre sirene, în fața ochilor mi s-a înfățișat lumea de azur în care visam să trăiesc. Eram uimită de tot ce vedeam.

În depărtare se zărea un turnuleț strălucitor. Înotam cu nerăbdare spre el . M-am strecurat printre corali și am zărit un palat minunat cu turnulețe de sidef și ferestre împodobite cu alge și steluțe de mare. În fața castelului vegheau două caracatițe ce purtau uniformă .

În jurul palatului înotau vesele șapte sirene cu cozi strălucitoare și frumos colorate. Fiecare purta pe cap o coroană de steluțe de mare , iar la gât câte un șirag de perle. Erau fetele regelui Triton și ale reginei Miranda.

Mezina se numea Ariel și era cea mai frumoasă dintre ele.

Regele Triton avea și un fiu pe nume Mike care era cel mai mare dintre copiii săi. El avea părul negru ca noaptea , iar ochii săi ,albaștri ca oceanul ,cercetau cu atenție fiecare parte a împărăției.

Când Mike a împlinit optsprezece ani , tatăl său i-a dat voie să meargă la suprafața oceanului. A înotat mult timp uimit de tot ce vedea. Deodată a zărit pe cer un curcubeu. Era foarte mirat, pentru că nu mai văzuse un curcubeu fără să plouă. Mike își continua drumul.

În tot acest timp , curcubeul , care era de fapt zâna Curcubeu îi urmărea fiecare mișcare și îl admira. Zâna Curcubeu îi apără în cale. Mike a fost uimit de frumusețea ei. Avea păr de aur și o rochie din pulbere aurie. Purta o coroană de argint cu un rubin în vârf și avea la gât un lanțisor cu fluturași. Ea îl întrebă:

- Cine ești tu?
- Eu sunt Mike. Sunt prințul Împărăției adâncurilor. Dar tu cine ești?
- Eu sunt Zâna Curcubeu și mă numesc Elena. Îmi caut un soț și tu ești alesul.
- Eu ?
- Da! Dar ca să mă iei de soție, trebuie să –mi găsești palatul din cer și să treci testul tatălui meu , regele Peter .

Mike era uimit de frumusețea ei și o întrebă :

- Dar cum rămâne cu familia mea ?
- Dacă treci testul , toată familia ta poate veni în regatul meu , dar dacă nu , vei rămâne pe veci acolo și nu îi vei mai revedea niciodată.

Mike nu era hotărât , nu își dorea să își piardă familia, dar își dorea la fel de mult să se căsătorească cu fata .

Zâna dispăru ca prin farmec. Mike era hotărât să plece în aventură .S-a dus la Vrăjitorul mărilor și îl întrebă:

- Preaputernicule vrăjitor, îmi poți da aripi în schimbul cozii mele?
- Îți voi da , prințule Mike, pentru că ești foarte curajos.

Mike își primi aripile și porni în zbor spre împărăția fetei. După ce trecu prin multe pericole ajunse la palat.

Regele îl întrebă:

- Cine ești tu?
- Eu sunt Mike , prințul Împărăției adâncurilor si vreau să mă căsătoresc cu fata ta, Elena.
- Iti admir curajul , dar ca să te însori cu ea trebuie să- mi găsești inelul de diamant ce l-am aruncat în ocean.

Mike își luă zborul și se scufundă adânc în apă. După puțin timp găsi inelul,se întoarse la palat și îl dădu regelui. Acesta zise:

- Pentru că ai găsit inelul , te vei căsători cu prințesa Elena. Toată familia ta va putea veni în regatul meu.

Mike și zâna Elena s-au căsătorit și au făcut o nuntă ca –n povești.

Când am deschis ochii aveam cartea cu sirene în brațe. Atunci mi-am dat seama că a fost doar un vis. Dar un vis atât de frumos.

TOAMNA LA ROMÂNI

DRÎNCIU CRISTINA

Clasa a III-a B

Auria vară, a fost gonită de toamnă din împărăția ei. Acum, toamna stăpânește ținuturile de aur ale verii. A poruncit de îndată copacilor să-și dezbrace haina de flori și frunze verzi și să se înveșmânteze cu o haină ruginie, mohorâtă.

În acest timp, Crăiasa-toamnă se mai înțelese cu vântul, să răpească și cea din urmă haină ruginie și mohorâtă. Vântul tomnatic porni vijelios să-și facă datoria. Copacii lovindu-și crengile ude și goale parcă șopteau «Măicuță primăvară, unde ești?»

*“Cu crengile ude și fără veșmânt
Salcâmi le poartă, se-ndoaie
Pe stradă se plimbă iernaticul vânt
și fluieră-n tactul aceluiași cânt
și plânge cu lacrimi de ploaie.”*

Era ziua de 25 august. Mai aveam câteva zile de vacanță. Am plecat cu părinții la bunici. Natura își pusese haină de sărbătoare. Oriunde priveam de-a lungul șoselei vedeam peisajele încântătoare ale toamnei. Această doamnă mândră, harnică și de bunuri darnică a poleit cu aur ogoarele. Oamenii o întâmpină în haine de lucru, cu voie bună.

Am simțit, seara prin livada bunicilor, aerul tare și vântul răcoros. Toamna aduce ploi prelungi și nori grei ca de bumbac, de cele

mai multe ori, rămân zile de-a rândul pe cer.

*« Peste creștet de dumbravă,
Norii suri își poartă plumbul ».*

Atunci soarele este închis în temnița cerului și totul este mohorât. La bunici însă, am prins zile cu mângâieri blajine de soare.

Toamna trimite păsările călătoare în țările calde. Cîripitul lor se aude tot mai rar. Berzele din satul bunicilor porniseră și ele în zbor spre larga zare.

*« Oaspeții caselor noastre, cocostârci și rîndunele
Părăsit-au-lor cuiburi, ș-au fugit de zile rele.
Cîrdurile de cucoare, înșirându-se-n lungul zbor
Pribegit-au urmărite de al nostru jalnic dor ».*

« Sfârșit de toamnă » – Vasile Alecsandri

Bunicul mi-a spus că acum urșii își pregătesc vizuina, veverițele adună pentru iarnă provizii: alune, nuci, conuri de brad și toate animalele sălbatice strâng provizii din pometul plin cu roade al toamnei. Crengile pomilor se apleacă sub povara fructelor.

Oamenii din sat au ieșit să culeagă merele rumene, perele galbene ca ceara, nucile aromate. Dovlecii grei și mari cât roata carului așteaptă să le vină și lor rândul.

În vie prietenii mei de la bunici dădeau ajutor la recoltatul strugurilor. Lacrima dulce a boabelor brumate, care iese din teasc se preface în must și apoi în vin.

Se culegea porumbul de pe câmp. Oamenii satului îl duceau în hambare și apoi se apucau să semene grâul.

Am fost și eu să dau o mână de ajutor la recoltatul gogoșarilor. Cei mari adunau sfecla de zahăr, cartofii, vinetele și morcovii.

Întregul sat era ca un furnicar. Toți se străduiau să strângă până la ultima fărâmbă din bogățiile toamnei.

*„Toamnă , mândră , harnică,
și de bunuri darnică
A-mpărțit a ei comori
Frunza-i data-m vântului,
Iar roada pământului ,
Data-m la muncitori...”*

« Toamna țesătoare » - Vasile Alecsandri

La întoarcere, mama mi-a spus că nici la oraș toamna nu stă pe loc. Sfecla de zahăr se transformă în zahărul alb, fructele în compoturi și dulcețuri, gospodinele fac conserve fel de fel iar cămăările sunt pline și frumos orânduite.

Toamna este nu doar un final de anotimp cald ci mai ales un nou început pentru că a sunat din clopoțelul de argint și luându-ne de mână ne-a deschis porțile scolii. O iubesc, poate cel mai mult pentru darurile ei minunate și pentru veșmântul de aur pe care-l dăruie ogoarelor.

Pe masa mea acum, îmi trimite zâmbete din partea ei: un măr roșu și lucios, o crizantemă parfumată și o picătură de must dulce. Deci, este TOAMNĂ !

ȘI MUMA PĂDURII POATE FI BUNĂ...

RUSS KATIA
Cls. a IV-a C

Făt –Frumos își pusese de mult în minte să o caute pe Muma Pădurii pentru a încerca o mediere între tatăl lui, Împăratul Rece,și ea.Tot gândindu-se la acest lucru, s-a rătăcit. A ajuns într-o pădure bătrână cu arbori ce păreau chinuiți de o forță necruțătoare .Nicio rază de soare nu pătrundea prin frunzișul des și verde,ca și când copacii și-ar fi unit brațele, încheștându-se cu putere pentru a se opune unui pericol.

Speriat ,dar și uimit de ceea ce vedea, ajunse pe o potecă cu pietre nestemate.Acestea îi luminau calea,ca un abur în mii de culori.La capătul potecii îl aștepta Muma Pădurii.Spre surprinderea lui, Muma Pădurii arăta ca o adevărată zână.Avea o rochie din firicele de iarbă fragedă, tivită cu frunze și flori din fiecare pom înflorit, iar pe cap purta o coroană de licurici.

- Bună ziua ,doamnă a naturii !zise Făt –Frumos făcând o reverență.

- Bună să-ți fie inima , voinice! îi răspunse aceasta. Ce vânt te aduce în împărăția mea?

- Am venit să te rog să faci pace cu Împăratul Rece , tatăl meu .

-Cum? Să mă împac cu acest om rece chiar și la suflet?

- Da! Își dorește de mult acest lucru , dar fiind bătrân , nu a mai cutezat să vină în împărăția ta.

- Stii ce lucruri urâte a făcut în tinerețea lui? Mi-a tăiat toți copacii , mi-a izgonit păsările și animalele pădurii,obligându-le să trăiască fără lumină mult timp!Nici nu a plantat alții în loc! îi reproșă Muma Pădurii cu lacrimi în ochi.

- Ne pare nespus de rău! zise Făt- Frumos cu sfială.

- Ca să mă crezi, hai cu mine la oglina fermecată a Lacului de Azur !

Ajungând la marginea lacului, printr-o vrajă numai de ea știută,din undele azurii răsări o oglindă de cristal.În ea s-a arătat un codru mare și falnic.Soarele mângâia cu razele lui calde copacii înfloriți.Făt-Frumos a observat că în pădure erau multe animale care nu se certau niciodată. Fluturii multicolori zburau veseli, păsărelele se întreceau în triluri, dar florile erau cele mai interesante.Trandafirul sălbatic avea petale din rubin și frunze de smarald.Fiecare floare avea petalele din pietre prețioase care străluceau chiar și noaptea la lumina Lunii.Apele susurau încetișor, într-un murmur adormitor. Cu apa lor rece se răcoreau animalele pădurii ,iar peștișori multicolori înotau fericiți.

La un semn , toate au dispărut în adâncul lacului.

- Ce păcat! Am rămas impresionat!

- Stiu! Acum te vei întoarce la tatăl tău și îi vei povesti ce ai văzut.Tu trebuie să-mi promiți că nu vei face niciodată rău naturii.

- Să fii sigură , doamnă , de acest lucru! Chiar voi da o lege de protecție a naturii!Rămâi cu bine!

- Mergi sănătos, Făt –Frumos!

După ce Făt- frumos a plecat, Muma Pădurii a rămas să repare răul pricinuit de împărat.

REVOLTA CREIOANELOR

CIOACA DRAGOS

clasa a IV-a B

Ce poate face un creion? Pai, un creion poate să scrie, să deseneze. Asta credem noi, dar foarte puțini știu ce poate face cu adevărat un creion.

Am să vă povestesc eu. În fiecare noapte creioanele noastre pleacă din penar și se duc într-o lume a lor. Într-o lume care este guvernată de un rege: regele Pix.

În fiecare noapte, toate creioanele de pe planetă au ședință cu regele Pix în lumea lor. Dar, iată că într-o zi toate creioanele s-au supărat pe acest rege. Ele au început să nu mai asculte de copii și în loc să scrie ce îi puneau copiii, creioanele au început să scrie numai ce vor ele, astfel copiii au început să ia numai note mici. Creioanele colorate au început să deseneze numai ce vor ele umplând casele copiilor de desene ciudate.

Supărat, regele Pix a vorbit cu împărăteasa numită Carioca. Carioca a spus că trebuie făcut ceva cu creioanele pentru că nu se mai poate să distrugă viețile copiilor. Astfel, regina Carioca a adunat toate creioanele și le-a ordonat să revină la normal, la viața pe care o aveau până atunci.

Astfel, copiii au reușit în cele din urmă să folosească creioanele așa cum își doreau. Foarte puțini au aflat despre o intamplare atât de ciudată. Oare cât timp o să mai lucreze creioanele așa cum trebuie? Oare când o să se supere iarăși pe regele Pix?

Eu cred că va veni o zi în care creioanele se vor supara din nou. Până atunci trebuie să le prețuim și să le dăm importanță. Trebuie să ne bucurăm că ele încă ne ascultă și că noi suntem încă stăpânii lor.. Până când va sosi acea zi, haideți să fim prieteni mai buni cu fiecare creion pe care îl avem .

ZIUA EUROPEANĂ A LIMBILOR STRĂINE
JOURNÉE EUROPÉENNE DES LANGUES
EUROPEAN DAY OF LANGUAGES

PROF. LB. FRANCEZĂ EMILIA ANDREI

În fiecare an pe data de 26 septembrie Europa sărbătorește Ziua Europeană a Limbilor Străine. În cele 47 de state europene există 800 de milioane de locuitori care sunt încurajați de Consiliul Europei să învețe limbi străine, la orice vârstă, atât în școală cât și în

afara ei, susținând astfel prin diverse politici educaționale și nu numai plurilingvismul pe bătrânul continent. Comunicatul Consiliului Europei postat, cu această ocazie, pe site-ul <http://edl.ecml.at/> subliniază faptul că „diversitatea lingvistică este calea către o mai bună comunicare interculturală și unul dintre elementele cheie ale patrimoniului cultural al continentului”. În această zi, în întreaga Europă sunt organizate o serie de evenimente: manifestări pentru și cu copiii, emisiuni de radio și televiziune, cursuri de limbi străine, conferințe etc.

Catedra de limbi moderne din Școala gimnazială „Eugen Ionescu” a pus la punct un program intitulat „Eu și celălalt” care a constat în organizarea unei „Seri de sidef” și a unei Expoziții de desene pe tema mai sus menționată. Desenele realizate de elevii clasei a VI-a pot fi admirate la Avizierul elevilor și părinților de la parter.

„Serile de sidef” sunt activități extrașcolare care își propun cultivarea gustului estetic la elevi prin îmbinarea poeziei, a muzicii, a teatrului/ literaturii, pe o anumită temă, stabilită în prealabil. Catedra de limbi moderne a considerat că Ziua Europeană a Limbilor Străine este o ocazie potrivită pentru debutul „Serilor de sidef” din acest an școlar.

În rândurile de mai jos vă prezentăm programul acestei „Seri de sidef”:

Cuvânt de deschidere Prof. Emilia Andrei

„Oda bucuriei” de Ludwig von Beethoven- cântă grupul vocal al școlii, Prof. Corina-Elena Leanca

„Le Cancre” de Jacques Prévert- recită Barbu Simina (VID) , Prof. Emilia Andrei

„Le pélican” de Robert Desnos- recită Russ Olesia (VIA), Prof. Emilia Andrei

„Agence de voyage” de Eugène Ionesco- interpretează Enache Sorina (VIIB), Gabriel Bălășcan și Bogdan Truțescu (VIIB), Prof. Emilia Andrei

„La nature” de Georges Sand- recită Anca Gabriela (VID), Prof. Emilia Andrei

„Le futur” de Eugène Ionesco- interpretează Maria Zaharia (VIIB) și Răzvan Ionescu (VIIB), Prof. Emilia Andrei

„L’amour”- cântă Florescu Alexandru (VIA), Prof. Corina-Elena Leanca

EU SI CELALALT
EU SI CELALALT

„Glossa” de Mihai Eminescu, recită Mihaela Ștefănescu și Stanciu Narcisa (VIIIIC), Prof. Dana-Liana Pletoiu

„Așa-i românul”- - cântă grupul vocal al școlii, Prof. Corina-Elena Leanca

„If” de Rudyard Kipling- recită Barbu Simina (VID), Prof. Ioana Dan

„Mutability” de Percy B. Shelley- recită Anca gabriela (VID), Prof. Ioana Dan

„Sonnet 116” de William Shakespeare- recită Olteanu Daniel (VIB), Prof. Ioana Dan

„Remember” de Christina Georgina Rossetti- recită Dăncioiu Mihai (VIB), Prof. Ioana Dan

„Pretty woman”- cântă Mocanu Andreea (VIID), Prof. Corina-Elena Leanca

„The land we come from” / „Țara din care venim” de Ana Blandiana- recită Florica Ovidiu (VIIB) și Iancu Bianca (VIB), Prof. Ioana Dan

„Will there really be a „Morning”/ „Va fi cu adevărat dimineată?” de Emily Dickinson- recită Bungiu Claudiu (VIIB) și Belgu Denisa (VIB), Prof. Ioana Dan

William Shakespeare (citate)- Coman Maria (VIB), Prof. Ioana Dan

English Poems- Pană Mihnea, Tache Elena, Petcu Paula, Matei Andreea (VIIC), Prof. MihaelaBărbuia

„Oda bucuriei” de Ludwig von Beethoven- grupul vocal al școlii

Le Cancre” de Jacques Prévert
Barbu Simina (VID)

„Glossa” de Mihai Eminescu
Mihaela Ștefănescu și Stanciu Narcisa (VIIIIC)

„Agence de voyage” de Eugène Ionesco
Enache Sorina (VIIIIB)
Gabriel Bălășcan și Bogdan Trușescu (VIIB)

„Le futur” de Eugène Ionesco
Maria Zaharia (VIIIIB) și Răzvan Ionescu (VIIB)

Invitații noștri (de la stânga la dreapta): Dan Stoichicescu (Societatea Culturală « Eugen Ionescu »), Ristina Baboi și Gheorghe Grișcenco (Centrul Cultural Olt), Prof. Valentina Onilă (ISJ Ot)

„Sonnet 116”
de
William Shakespeare
Olteanu Daniel (VIB)

English Poems (VIIC)
Pană Mihnea, Tache Elena
Petcu Paula, Matei Andreea

VISUL LUI IONUȚ

Dan Eliana
cls. a IV-a C

Este târziu. Toți ai casei au adormit. Ionuț se vede alergând pe o potecă în pădure , alături de iepurașul găsit de mama lor.

-Gata,am ajuns! Iată căsuța ta! Aici nu va veni moș Andrei!

Iepurașul rămase uimit privind locul unde trebuia să fie căsuța lui.

-Nu te speria! îi spuse cu voce blândă Ionuț. Este un copac fermecat, ce adăpostește înăuntrul și pe ramurile lui o mulțime de viețuitoare.

Copacul fermecat era un stejar bătrân de când lumea, ocrotit de Zâna Pădurii.Acolo, iepurașul se trezi într-o lume de poveste. Nici nu apucă să-i mulțumească lui Ionuț, fiind captivat de tot ce vedea.

Zâna Pădurii îi dădu lui Ionuț un clopoțel de cristal cu care să sune atunci când va dori să-l vadă pe iepuraș. Sunetul magic al clopoțelului îi va da de știre iepurașului, că-l așteaptă un prieten.

Lumina blândă a asfințitului părea o auroră boreală strecurată printre ramurile copacului fermecat. Locuitorii acestui copac reveneau în casutele lor comode și plăcute, unde îi așteptau puișorii lor. Deodată copacul se transformă într-un uriaș candelabru, semn că majoritatea viețuitoarelor se întorseseră să înnopteze. Luna își lăsa aripile cu raze de mătase veche peste întreg ținutul.

Așa momente magice nu trăise iepurașul niciodată. Se gândea cum să-i mulțumească lui Ionț pentru o a doua șansă la viață. Se trezi luat de lăbuță de către o privighetoare despre care auzise că se mai numește și "Regina cântecelor". Aceasta îl conduse în camera lui care se afla sus, sus, în vârful copacului fermecat.

La început, iepurașului îi fu puțin teamă de înălțimea la care se afla, știut fiind faptul că iepurele se sperie și de umbra sa.Păși cu sfială în cămăruța lui căptușită cu mușchi de pământ , având drept așternut frunze de mentă. Pe o măsuță de răchită îl aștepta o cină delicioasă: morcovi, salată și o varză.

În tăcerea nopții, se auzi trilul privighetorii. Toate viețuitoarele ascultau la ferestre cântecul desăvârșit. Iepurașul adormi mângâiat de o rază de lună. Câtă fericire domnea în copacul fermecat!

Peste câteva zile , iepurașul observă multă agitație în copac. Nu știa ce se întâmplă! Zări un fluturaș ce stătea trist.

-Săracul , ce o fi pățit? gândi iepurașul.

S-a îndreptat spre el și l-a întrebat:

-Frumos fluturaș, de ce ești trist?

-Frații mei nu se joacă și cu mine deoarece sunt prea mic. Tot timpul mă resping!

-N-ai vrea să fim prieteni și să ne jucăm împreună?

-Bineînțeles!

Micuțul fluture a devenit prieten bun cu iepurașul. Totodată află că în curând va fi Paștele. Gândul îi zbură imediat la salvatorul său , Ionuț. Ca prin minune se auzi un clinchet cristalin. Știa că trebuie să-l întâlnească pe Ionuț. Acesta îl aștepta cu un coșuleț plin cu bunătăți de Paști: ouă roșii, felii de cozonac și figurine de ciocolată.

Iepurașul se simți copleșit de atâta bunătate. Îi povesti lui Ionuț despre viața lui minunată în copacul fermecat. Băiatul îi propuse iepurașului ca acest copac să se numească

“Speranța”, pentru că le-a dat speranță tuturor celor care nu mai aveau nicio șansă de a avea o familie. Luându-se cu vorba, înserarea cobora cu gene lungi.

Ionuț sună din clopoțelul de cristal și ajunsese acasă într-o clipită. Le povesti fraților despre minunățiile auzite și văzute în ținutul copacului Speranței. Frații lui de abia așteptau să se întâlnească și ei cu iepurașul năzdrăvan. Pe cer stelele se prindeau într-o horă nesfârșită.

Deodată auziră un zgomot ca și când cineva bate toba. Era iepurașul toboșar. Încet-încet, cu pași ușori, au deschis ușa, iar în cadrul ei au apărut iepurașul și prietenii săi. Mama stătea în ușă și privea uimită și fericită cum se jucau copiii ei și prietenii lor. Prin cântecul său divin, privighetoarea îi anunța că începe o mare sărbătoare: Paștele, sărbătoarea învierii lui Iisus Hristos și a întregii naturi. Ca prin farmec dispărură musafirii veniți în toiul nopții, iar mama și copiii se pregăteau pentru a întâmpina cum se cuvine această sărbătoare.

-Ionuț, trezește-te! E timpul să mergem la biserică! spuse mama, mișcându-l ușor.

Băiatul și-a dat seama că totul a fost un vis, și a alergat repede să vadă dacă iepurașul toboșar este la locul lui, după cuptor. Se liniști văzându-l cum dormea ca un prunc. Îl mângâie pe creștet, pe urechiușele catifelate, iar iepurașul se întinse ușor. Probabil se visa în copacul Speranței.

În curte, moș Andrei ne aștepta să mergem la biserică. Nu știa cum să își ceară iertare pentru gândul său de a-l face friptură pe iepurașul nostru. L-am iertat, iar ca gest de împăcare am ciocnit ouă roșii.

Ionuț ar fi vrut ca visul să nu se termine niciodată. Iepurașul a trăit în casa lor până când magia pădurii l-a atras în adâncul ei.

LA BARCELONA

Vodiță Lidia
Clasa a -IV a B

La scurt timp după terminarea clasei a -III a am plecat într-o călătorie mult așteptată, la Barcelona, în Spania.

Am mers la București, la aeroportul Henri Coandă, ne-am îmbarcat și după mai puțin de trei ore am aterizat la Barcelona.

Barcelona este un oraș frumos în care vezi la tot pasul palmieri, taxiuri, toate vopsite în negru și galben, scutere și căței de toate rasele plimbați în lesa.

Am locuit într-un cartier în apropiere de o catedrală monumentală: vestita Sagrada Familia, la care se lucrează de peste 150 de ani.

Ne-am plimbat pe bulevardul La Rambla care leagă centrul orașului de port, pentru că Barcelona se afla pe malul Marii Mediterane.

În port ne-am plimbat cu vaporușul și am admirat multe ambarcațiuni. Am fost impresionată de un vapor imens, un adevărat oraș plutitor.

Am mers cu funicularul pe muntele Tibidabo, am vizitat Muzeul Ciocolatei, am făcut plaja la Barceloneta.

O zi întreaga am petrecut-o într-un mare parc de distracții numit Port Aventura. Chiar a fost o aventură cu apă, carusele, trenulețe, ceșcuțe și bușteni.

Ne-am întors acasă obosiți și adormiți, arși de soare și bucușori.

SALVAȚI PĂDUREA!

Pletoiu Alexandra-Ștefania
Clasa a IV-a B

Razele soarelui se loveau cu putere de geamul camerei mele. Ciripitul unei vrăbiuțe mă anunța că trebuie să mă trezesc . De seara, împreună cu verișorii mei luasem hotărârea să mergem în drumeție pe muntele din apropiere. Drumul a fost plăcut pentru că fagii și paltinii , cu trunchiurile albe și goale își împreunau sus de tot frunzișurile și alcătuiau o boltă de umbră și verdeață. Liniștea era încântătoare ; singur șuierul vântului se trezea din visare.

După ore bune de mers, am ajuns într-un luminiș . Vântul încetase și soarele înflăcărat ne înconjura din toate părțile. Ni se părea că aruncă foc peste capetele noastre. Am înaintat cu greu , dar mulțumirea a fost și mai mare când am găsit nesfârșitele șiruri de plop înalți care ascundeau atât de bine poteca pădurii de razele dogoritoare ale soarelui.

Le-am mulțumit copacilor salvatori, dar i-am simțit triști. Pe scoarța lor netedă , călătorii își scrijeliseră numele. N-am dorit să mai continui drumul și le-am cerut prietenilor mei să ne întoarcem. Ploaia de raze de deasupra capetelor noastre nu mă mai atingea. Drumul mi s-a părut lung. Așteptam cu nerăbdare să ajung acasă și să scriu bilețele pe care să le împart colegilor și prietenilor mei rugându-i să salveze pădurea de răutatea oamenilor.

POTECA DIN PĂDURE

Pletoiu Alexandra-Ștefania
Clasa a IV-a B

Colindând potecile din pădurea de peste râu , m-am hotărât să mă întorc în locul în care acum două zile găsisem un arbore care avea înfățișarea unui bătrân.

Am sărit peste pârâul care curgea cu repeziciune la vale și, odată ajunsă pe malul celălalt , m-am pierdut rapid în pădurea deasă de brazi. Mirosul brazilor era puternic, înțepător precum o bomboană mentolată însă ciudat era că avea efectul unui somnifer care te purta pe alte tărâmuri.

Pluteam încet în adâncul pădurii verzi și înalte și deodată, aud un freamăt ca și cum cineva își întinde trupul după un somn lung.

În fața mea se ridica masiv și impunător copacul acela cu scoarța groasă , cu tulpina tăiată la bază de parcă avea picioare de uriaș , cu brațele întinse peste ceilalți copaci într-un mod protector.

M-am gândit atunci, privind la uriașul stejar al pădurii că ar putea fi un bătrân care a trăit în acele locuri și care a rămas peste timp ca o mărturie a altei vieți.

Putea, însă la fel de bine , să fie totul doar o închipuire de-a mea.

PROIECTELE EDUCAȚIONALE DIN ANUL ȘCOLAR 2012-2013

PROF. LB. FRANCEZĂ EMILIA ANDREI

În acest an școlar cadrele didactice din Școala gimnazială „Eugen Ionescu” și-au propus punerea în aplicare a mai multor proiecte educaționale. În rândurile ce urmează vă prezentăm Proiectul Școlar de Teatru EI.

Teatru EI (T.E.I.) este un proiect educațional care se va realiza la nivelul Școlii gimnaziale „Eugen Ionescu” împreună cu partenerii acesteia de-a lungul anului școlar 2012-2013. Acest proiect se circumscrie temei teatrului și se va realiza printr-o serie de activități cultural-artistice, grupate după cum urmează: **Zilele Eugen Ionescu (ZEI)**, **Bonjour la francophonie!**, **Serile de sidef**, **Festivalul de teatru EI**, **Festivalul de teatru francofon „Le théâtre de mon coeur”**.

Festivalul-Concurs de teatru Eugen Ionescu va fi o noutate pentru școala noastră și pentru celelalte școli din județul Olt. Celelalte activități enumerate mai sus au devenit deja o tradiție. **Zilele Eugen Ionescu (ZEI)** sunt organizate împreună cu Societatea Culturală „Eugen Ionescu” și vor ajunge la a XXII-a ediție în noiembrie 2012. **Bonjour la francophonie!** se va afla la a III-a ediție în martie 2013, **Serile de sidef** la a IV-a ediție, iar **Festivalul de teatru francofon „Le théâtre de mon coeur”** la a IX-a ediție în iunie 2013.

Educația prin teatru poate fi un mijloc didactic eficient de formare a elevilor. Teatrul modelează spiritul oamenilor, îndrumă, corectează comportamente, deschide perspective, întreține creativitatea, ILUMINEAZĂ. Generația de azi are nevoie de educația prin teatru care deschide drumul culturii către sufletul tinerilor. Într-o eră a informaticii și roboticii teatrul poate fi talerul care să echilibreze balanța și care să formeze generații de OAMENI cu suflet deschis, minte limpede, viziune asupra lumii, comportament uman.

Să nu uităm că la Slatina există un Centru Cultural „Eugen Ionescu” dotat cu o sală de teatru. De asemenea există o trupă de actori amatori, o societate culturală, un alt centru cultural, un muzeu, o bibliotecă județeană, asociații non-profit, care se implică în organizarea de activități teatrale. De altfel școala noastră a organizat astfel de activități cultural-artistice dedicate teatrului împreună cu instituțiile deja enumerate.

T.E.I. se adresează elevilor Școlii gimnaziale „Eugen Ionescu”, aproximativ 750 de elevi, dar și elevilor școlilor din județul Olt și din județele limitrofe, mai ales prin cele două Festivaluri de teatru, unul în limba română și altul în limba franceză. Un alt grup țintă căruia i se adresează acest proiect sunt cadrele didactice din școală care au experiență în organizarea de activități teatrale. Activitățile vor fi coordonate de mai multe echipe de cadre didactice astfel încât responsabilitățile să fie distribuite în mod egal pentru asigurarea reușitei proiectului.

Partenerii proiectului sunt următoarele instituții:

- Inspectoratul Școlar Județean Olt (ISJ)
- Inspectoratele Școlare Județene Dolj, Teleorman, Vâlcea, Gorj, Argeș
- Liceul cu program sportiv (LPS) Slatina
- Societatea Culturală Eugen Ionescu (SCEIS)
- Centrul Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale și Cultural Olt (CJPCTC)
- Biblioteca Județeană “Ion Minulescu”

- Muzeul Județean Olt
- Club Soroptimist Internațional
- Centrul Cultural Eugen Ionescu
- Trupa de teatru Nicu Popa

Obiectivele specifice ale proiectului sunt:

- Dezvoltarea interesului elevilor pentru teatru;
 - Ameliorarea competențelor de exprimare orală: dicție, intonație, pronunție;
 - Valorizarea vocației teatrale a elevilor;
 - Formarea la elevi a gustului pentru arta dramatică;
 - Creșterea motivației elevilor pentru lectură;
 - Dobândirea de competențe specifice muzicii și artelor plastice;
 - Promovarea limbii și a culturii francofone, la nivel local și județean.
- Conștientizarea rolului teatrului în formarea personalității tinerilor;
 - Optimizarea comportamentului individual și a relațiilor interumane, exprimarea emoțiilor într-un mod creativ și coeziunea grupului;
 - Dezvoltarea spiritului de echipă, interrelaționarea cu ceilalți pentru realizarea unei sarcini de lucru, pentru obținerea unor rezultate bune și foarte bune;
 - Implicarea într-o competiție din dorința de a demonstra și de pune în valoare aptitudinile artistice și comunicative de care sunt capabili;
 - Atracția față de activități noi extrașcolare, antrenante și interesante.
- Utilizarea metodelor alternative în predarea/învățarea/evaluarea literaturii, limbii franceze, muzicii, artelor plastice;
 - Schimb de experiențe didactice în domeniul utilizării tehnicilor teatrale;
 - Folosirea metodelor alternative în predarea/ învățarea literaturii, limbii franceze, muzicii, artelor plastice;
 - Încurajarea participării cadrelor didactice la desfășurarea unor activități teatrale ;
 - Crearea unei colecții de piese de teatru adaptate vârstei și nivelului lingvistic l elevilor;
- Dezvoltarea unor competențe specifice managementului de proiect educațional.

Grupul țintă căruia i se adresează proiectul este constituit din : elevii din clasele I-XII implicați în activitatea teatrală, cadrele didactice coordonatori și animatori ai trupelor de teatru, elevi și profesori spectatori, părinții și comunitatea locală.

Tabelul de mai jos cuprinde calendarul activităților proiectului.

Nr. crt.	Activitatea desfășurată	Perioada	Locul	Responsabil
1.	Z.E.I. 2012, Ediția a XXII-a - Simpozionul Național “Eugen Ionescu- prima sută de ani”, Ediția a IV-a - Te Deum Eugen Ionescu “La braț cu teatrul prin oraș” cls. I-VIII, Ediția a XX-a - Concurs de recitări cu premii (Cls. V-VII) “Serile de sidef” Ediția a II-a - Concurs de recitări cu premii (Cls. I-IV) “Serile de sidef” Ediția I - Concurs cu premii (Cls. VI-VII) “Eugen Ionescu. Viața și opera” Ediția a III-a - Vernisaj- Expoziția de desene “Costume- Personaje- Persoane”, Atelierul de creație plastică al elevilor cls. I-VIII Ediția a III-a	24-29.11.2012 24.11.2012 26.11.2012 27.11.2012 27.11.2012 28.11.2012 29.11.2012	Slatina	Prof. Emilia ANDREI Prof. Constanța POPESCU Prof. Carmen-Adriana VESPESCU Cls. V-VIII P.I.P. Aurora ȘERBAN-TĂNASE Cls. I-IV Prof. Dana-Liana PLETOIU P.I.P. Valeria DIMULESCU Prof. Ionela CIOBANU Prof. Claudia MIU Cls. V-VIII P.I.P. Luminița POPESCU Cls. I-IV
2.	Bonjour la francophonie! 2013 Ediția a III-a J’aime lire Seară de lectură în limba franceză, Cls. VII-VIII	18-22.03.2013 18.03.2013	Slatina	Prof. Emilia Andrei

	• J'aime chanter Audiții muzicale din creațiile muzicienilor francofoni • J'aime réciter Concurs de recitări în limba franceză « Serile de sidef »: La poésie francophone, Cls. VI-VIII • J'aime dessiner Concurs de desene-ilustrații ale unor cărți, cântece, poezii din cultura franceză la alegere • J'aime m'amuser Vizionări de desene animate și filme franceze	19.03.2013		
		20.03.2013		
		21.03.2013		
		22.03.2013		
3.	SERILE DE SIDEF Ediția a IV-a • Z.E.L. (Ziua Europeană a Limbilor Străine) • Eugen Ionescu- poetul Concurs de recitări cu premii (Cls. V-VII)“Serile de sidef” Ediția a II-a - Concurs de recitări cu premii (Cls. I-IV)“Serile de sidef” Ediția I • E vremea colindelor • Mihai Eminescu- poet național • Poezia francofonă J'aime réciter Concurs de recitări în limba franceză Serile de sidef: La poésie francophone, Cls. VI-VIII	26.09.2012		Prof. Emilia ANDREI
		27.11.2012		Prof. Dana-Liana PLETOIU
		Decembrie 2012		P.I.P. Valeria DIMULESCU
		15.01.2013		Prof. Corina-Elena LEANCA
		20.03.2013		Prof. Dana-Liana PLETOIU
				Prof. Emilia ANDREI
				Prof. Carmen-

	• Cântec de primăvară • Copilul și copilăria	1-5 aprilie 2013 1 Iunie 2013		Adriana VESPESCU Cls. V-VIII P.I.P. Camelia ILIE P.I.P. Diana BARBU Cls. I-IV Prof. Carmen- Adriana VESPESCU Cls. V-VIII
4.	FESTIVALUL-CONCURS DE TEATRU E.I. T.E.I. 2013 Ediția I	1-5 aprilie 2013	Centrul Cultural „Eugen Ionescu”	Prof. Constanța POPESCU P.I.P. Valeria DIMULESCU Prof. Grațiela- Ludmila POPA Prof. Dana-Liana PLETOIU Prof. Cristina MIHUȚ (LPS Slatina)
5.	REVISTA ȘCOLARĂ ON- LINE E.I.	2012-2013	Site-ul școlii	Prof. Emilia Andrei P.I.P. Diana Barbu
6.	FESTIVALUL JUDEȚEAN DE TEATRU FRANCOFON «LE THÉÂTRE DE MON CŒUR » 2013 Ediția a IX-a	07.06.2013	Amfiteatrul „Nicolae Titulescu”	Prof. Emilia Andrei Prof. Cristina Mihuț (LPS Slatina)

COORDONATORI:

DIRECTOR PROF. POPESCU CONSTANTA

DIRECTOR ADJ. ÎNV. DIMULESCU VALERIA

ÎNV. BARBU DIANA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

CLASA A IV-A B – ÎNV. CÂCIU ELENA

CLASA A IV-A C – ÎNV. POPESCU LUMINIȚA

CLASA A III-A B ÎNV. DUMITRU MARIETA

PROF. LIMBA FRANCEZĂ ANDREI EMILIA

CLASA A VIII-A D – PROF. DIRIGINTE NĂSUI MARIANA

ADMINISTRATOR SITE – PROF. UNGUREANU CLAUDIA